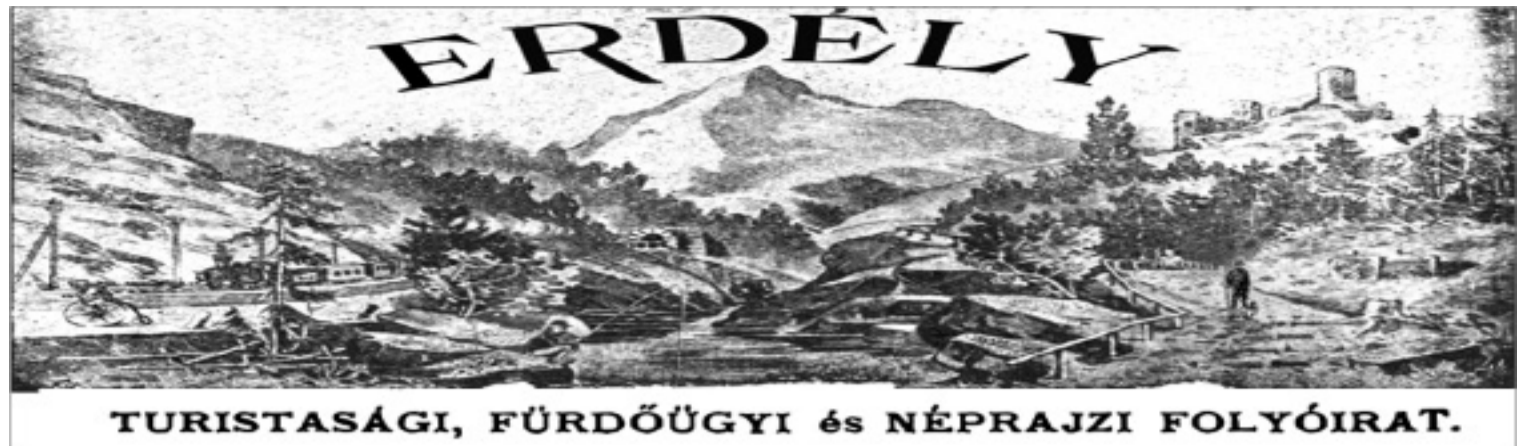

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 213. szám
2026/5.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 ÉrtesítőjeSzerkesztőség (info@ekekolozsvar.ro):
Kismihály Boglárka, Pál GyöngyiA következő lapszám megjelenik:
2026. június 12.**Hétvégi maratonféle (Bedellő és Szénafüvek)**

Április utolsó hétvégéje maratoninak nevezhető attól fogva, hogy hét lehetőség került területekre egyesületünk ajánlataként. Elmondhatom, hogy a két túrát szervező és vezető Kiss Jani mellett egyetlen szerencsés résztvevője voltam a mindkét napot felölélő kiruccnak.

■ Állítólag több mint 315-en vettek részt valamilyen rendezvényen azon a hétvégén. Akkor a szombat-vasárnapunk adta a több mint felét (35 + >135). Szombaton Torockószentgyörgy központjából indult gyalogtúránk az Erdélyi-sziget-hegység délkeleti ékessége, a Torockói-hegység részét képező Bedellőre. A Torockói-hegység nem a nagy magasságokkal, hanem a táj változatosságával kecsegteti a túrázókat. Vannak olyan turistaösvényei is, amelyek nehézség és látványosság szempontjából felveszik a versenyt a magas hegyek útvonalával. A jellegzetes mészkősziklák, szorosok, látványos karsztjelenségek, pompás kilátást nyújtó hegycsúcsok, virágos havasi legelők ámulatba ejtik az arra járókat.

Alig indultunk el, máris csodálatos látványban volt részünk, bárnyfelhőkkel tarkított ragyogó kék ég, sárga pitypangos élénkzöld rétek, virágba borult bokrok és a háttérben az alvó óriás, a Székelykő impozáns körvonala. A Bedellő-patak mentén haladtunk egyre feljebb a piros keresztel jelzett úton, elől a túravezető és négy segítője, a csoport legfiatalabb tagjai, négy kislány, 7 és 10 év közöttiek. Jó ideig kompakt csoportban mentünk, aztán ahogy az emelkedő meredekebb lett, hosszabb lett a sor, egyre jobban elmaradoztunk egy-

mástól, de előbb-utóbb mindenki felért a Bedellő-plató kb. 1050 m magasságú keleti csücskébe, leküzdve a közel 600 m szintkülönbséget. A fennsíkot valaha erdő borította, de azt nagyon régen kiirtották, és legelővé, kaszálókká alakították. Itt ebédszünetet tartottunk, majd új erőre kapva folytattuk utunkat.

A fennsík közepén áll a jelzőoszlop, rajta az itt összefutó jelzések, a piros kereszt, amelyen jöttünk mi, a Bedellő magasabb zónáiból érkező piros sáv, valamint a kék sáv, amely visszavezet Torockószentgyörgyre – mi ezen indultunk tovább. Hamarosan elérkeztünk a Szilas-patak forrásához, majd a patak mentén ereszkedtünk, s megcsodáltuk a 8-10 m magasságból alábukó, ilyen száraz időben nem túlságosan bővizű Szilasvízesést, a patak partján sárgálló golyahírt, ezt követően tovább botladoztunk az erdőritkítás által csúnyán tönkretett meredek ösvényen. Nemsokára elértük a felújítás alatt álló – emiatt pillanatnyilag nem látogatható – torockószentgyörgyi várat, a falut, ahol megszámlálhattuk a 35 túratársunkat. Mindenki épségben visszaérkezett, kissé fáradtan, de csodás élményekkel gazdagodva.

Másnap szintén Kiss Jani szervezett egy háromgenerációs látványtúrát a Szénafüvekre. Az Elővölgyi lakónegyedet elhagyva, egy alkalmas helyen hagytuk az autót, és kalandra fel! Ragyogó napsütésben, de süvítő szélben vágtunk neki az útnak. Öröm volt nézni, ahogy érkeztek a családok, a kisebb-nagyobb gyermekek, az alig néhány hónapostól kezdve, a szülőikkel, a nagyszülőikkel, végelláthatatlan sorokban. Többen próbálták megszámolni, hányan voltunk, de szinte a lehe-

A túravezető, Kiss Jani igyekezett pár mondatban összefoglalni a hely jellegzetességét

tetlenre vállalkoztak, 130-140 között volt a létszám. Amint egy akkora tisztáshoz értünk, hogy mindnyájan elférjünk rajta, tartottunk egy rövid szünetet, amikor is a túravezető igyekezett néhány mondatban összefoglalni a hely jellegzetességét, a gyermekek pedig elfogyasztották az otthonról hozott elemőzsiát.

A Kolozsvári Szénafüvek Természetvédelmi Terület jellegzetes felszíni formáiról, a koporsóknak nevezett suvadásairól (földcsuszamlásairól) és változatos növényzetéről híres. Ezek a koporsók valójában keletnyugati irányban hosszszan elnyúló, 8-10 m magas földhalmok, amelyeknek a déli oldalát állandóan süti a nap, északi oldala árnyékos, ezért a déli lejtőkön szárazságtűrő, az északi

oldalon pedig nedvességet igénylő növényzet alakult ki. Érdekességük, ha ezek a növények sík területen lennének, köztük akár 400-500 km távolság is lenne. A suvadások által létrehozott mélyedésekben időszakos tavak, mocsarak jöttek létre. Most is volt belőlük néhány a nagyon száraz tavasz ellenére is. Ezután továbbindultunk, hogy lássuk is ezeket az érdekes helyeket, no meg a sok szép tarka virágot, bokrot, fát. Végül a kellőképpen elfáradt kis túrázók megkapták a nekik járó matricát vagy a pontgyűjtő füzetecskét, és egy tartalmas szép délelőtt után indulhattunk haza elfogyasztani a jól megérdemelt ebédet.

Kovács D. Zsuzsa

Gyapjasszövők, kakukkszó, zsíros kenyér: 55 km-es kirándulás Kolozsvártól Torockóig

■ Az 55 km-es út igen hosszúnak tűnt Kolozsvártól Torockóig, édesanyámnak mégis sikerült visszafojtania azt az ősi anyai ösztönt, ami arra készteti, hogy egy plusz csomag zsebkezdőt, egy pár tartalék zoknit vagy egy vészhelyzeti cserepólót suvasszon a táskámba egy-egy óvatlan pillanatban. Így reggel 6.03-kor egy igencsak könnyű csomaggal tudtunk nekivágni túratársammal, Kendeivel az 55 km-es Jókai-teljesítménytúrának. A hajnali Bükk gyönyörű volt, az idő igen jónak ígérkezett.

Az Adrenalin Parknál lévő ellenőrzőpontig bemelegedtünk, s ez idő alatt kielőztek bennünket a terminátorok, vagyis azok a sportolók, akik futva indultak el a hosszú útra. Egy nap majd mi is terminátorok leszünk. A Mikes-gerinc szakasza nagyon kellemes volt enyhén lejtő terepével, rengeteg pocsolyájával, és ébredező, kakukkszóval hangos erdejével. Az erdőből kiérve láttunk egy gyönyörű özet, ahogy végigrohant a domboldalon az erdő irányába. Általában az özeteket nem lehet huzamosabb ideig megfigyelni, hiszen a fák között néhány másodperc alatt nyomuk vész, de ennek

A Mikes-gerinc szakasza nagyon kellemes volt enyhén lejtő terepével

az özne percekig láthattuk a távolodó, fehér hátsóját. Nagyon szép volt.

A túra során talákoztunk barna gyapjasszövőkkel, hangyabolyokkal, kósa biciklissel. Szindre érve kétfőrá tömtük magunkba a zsíros kenyeret, ami már kilométerek óta szolgált elsődleges motivációs forrásunkként. A Tordai-hasadékban rengetegen voltak, pont ki-

fogtunk egy arra bandukoló osztályt. A hasadék végi ellenőrzőpontban (miután tisztáztuk a pontbírókkal, hogy Kende nagyot nőtt az elmúlt néhány év alatt) nekigyürkőztünk egy igen meredek domboldalnak.

Elkezdtek átszámolni a hátramaradt távot kilométerből kékbálnahosszba. A számítások leegyszerűsítése érdekében

a kékbálna hosszát 30 méternek vettük, így amikor ezt a játékot elkezdtük, már csak 766 kékbálna maradt hátra.

Minél fáradtabbak voltunk, annál kevesebbet beszélünk. Várfalva előtt, az erdőben kapott el minket az eső, s mielőtt kijutottunk volna az aszfaltra, beértünk egy nagyobb csapat túrázóval, akik esőkabátosan masíroztak a várfalvi EKE-vár felé. Egy hosszabbacska pihenőt követően nekivágtunk a maradék 14 kilométernek (466 kékbálnahossznak).

Ezen a ponton már elég nehezen vánszorogtunk fel a Székelykőre. Az ereszkedés volt talán a túra legnehezebb szakasza, jó néhány kilométerrel a lábunkban, elég nehéz volt biztonságosan beereszkedni a völgybe. Szerencsére probléma nélkül értünk Torockóra 19.00-kor, ahol nagyon örültek nekünk, mi pedig a gulyásnak és a sikeres túrának. A Garminom szerint 56,45 kilométert tettünk meg 1863 méter szintemelkedéssel. A távot 12 óra 57 perc alatt teljesítettük.

Gál Janka (18), EKE-tag,
Kolozsvár

Szervezői gondolatmorzsák a szezonnyitó Jókairól

Az idei túrát egy héttel későbbre időzítettük a várfalvi EKE-napok miatt, így több fontos eseménnyel is ütközött, ennek ellenére nagyon szép számban, 720-an bejelentkeztek a kolozsvári EKE-évadnyitó és egyben legnagyobb teljesítménytúrájára. Mint utólag kiderült, óriási szerencsénk volt az új dátummal, hiszen mialatt az EKE-napi ünepségen szinte végig zuhogott az eső, most szombaton csodás napsütésben indulhattak útnak a túrázók, s délután is csak egy gyors záport kellett elszenvedniük. A torockói célt pedig csak a zivatar erős szele érintette néhány csepp kíséretében, így az égiek ideális májusi időjárással ajándékozták meg a szervezőket és résztvevőket egyaránt.

Akárcsak az előző években, a szervezési folyamat idén is bőven tartogatott megoldandó feladatokat és váratlan kihívásokat, így akár mennyire is rutinosnak tűnhet kívülről a teljesítménytúra megvalósítása, valójában sosem lehet hozzászokni a járulékos stresszhez, a túlórákhoz, a kimerültséghez és a végelethetetlen teendő listákhoz. Az idei egyik legnagyobb kihívást az jelentette, hogy még a túra hetén sem tudtuk, ki fogja felszállítani a Hordós-kút és a Székelykő ellenőrzőpontok bírót. A CERT Transilvania önkéntesei sajnos idén nem tudtak segíteni más fontos események miatt, így napokon keresztül eredménytelenül egyeztetünk Lázok Leventével, aki mindent megtett, hogy találjon valakit. Végül az önkéntes csapatot is szembeinteni kellett a reménytelen helyzettel, akik azonnal reagáltak, így néhány órán belül sikerült is megoldani a gordiuszi csomót. Mivel idén egy új ellenőrzőpontot is beiktattunk a Várfalva és Székelykő közötti hosszú sza-

kaszon (Rakottyás néven), logisztikailag újabb kihívással is szembesültünk, hiszen meg kellett oldanunk a pontbírók, a sátor, a vízek és a kellékek kiszállítását az erdő szélére. Szerencsénkre kiderült, hogy egy nagyon jó minőségű makadámút vezet fel az illető helyre, így egy kisebb terepjárával is meg tudtuk oldani a szállítást. Az új ellenőrzőpont természetesen a térképek, a digitális nyomvonalak, a túraleírások aktualizálását is maga után vonta, így egyre csak gyűltek az új feladatok. Ugyancsak újdonságnak számított, hogy a tavalyi tapasztalatok alapján kicsit átszerveztük a buszos szállítást, így izgultunk, hogy fog-e működni az új logisztika, egyes önkénteseinknek köszönhetően viszont minden úgy ment, mint a karikacsapás.

Persze idén sem maradtak el a „sajnos lekéstem a jelentkezést” kezdetű telefonbeszélgetések, így a regisztráció lezárta után is szotyogtak a túrázni vágyók, a legextrémebb viszont az volt, amikor péntek este hívott fel valaki, hogy ő szeretne részt venni a biciklitúrán. Ugyancsak emlékezetes pillanat volt, amikor kiderült, hogy egy szerencsétlen félreértés miatt nem lettek megbígelve az igazolólapok, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy szépen össze lehessen hajtani őket, így vissza kellett sietni velük a nyomdában, ahol szerencsére még ott találtuk a speciális gép szakértőjét, így pillanatok alatt megoldódott a krízishelyzet. Pénteken a legnagyobb káosz és pakolás közepette pedig legalább hússzor csengett az EKE-telefon: voltak, akik lemondták a túrát, mások a buszok indulásáról érdeklődtek, s olyan is akadt, aki rájött, hogy rossz túrára jelentkezett be.

A túra napján is történt néhány váratlan helyzet, például amikor kide-

rült, hogy az utánfutót nem a bicikliseket szállító kisbuszhoz csatlakoztatták, vagy amikor kétségbeesve jelezték a Curmătura-nyereg pontbírói, hogy hamarosan elfogy a 18 darab 5 l-es palackvíz, s még legalább harminc-negyen túrázónak át kell haladnia. De akkor is megállt bennem az ütő, amikor Várfalva fele tartva vettem észre, hogy a mindentudó listás mappám Szinden maradt, és a viharos erejű szél is rendesen ránk íjlesztett, amikor majdnem felkapta az EKE-sátrakat a Tóbiás-ház udvarán. De említhetném a forgalmi dugóban rekedt kisbusz esetét is, amely nem ért volna Várfalvára 16 órára, így be kellett vetnünk helyette a hatvan személyes buszt, vagy amikor 19.01-kor érdeklődött az egyik biciklis, hogy mikor is fog indulni a busz, ami épp egy perce rohogott ki Torockó főteréről. Az i-re a pontot viszont kétség kívül az a két magyarországi Gy55-ös résztvevő rakta fel, akik 22.55-kor értek be a torockói célba, ezzel megdöntve az eddigi rekordokat. Összességében viszont sikeresnek könyvelhetjük el a rendezvényt, hiszen az eső szépen kikerülte Torockót, önkénteseink profin orvosolták a felmerülő problémákat, a zsiros kenyér és zöldhagymakombó sosem esett még ilyen jól, a buszos logisztika olajozott gépezetként működött, a célt igazi fesztiválhangulattal szongás jellemezte, az izletes gulyásból mindenkinek jutott, senki sem balesetezett (leszámítva azokat a bicikliseket, akik megfürödtek egy-egy méretes tócsában, de nekik sem esett komolyabb bajuk), a nap végére pedig sikerült leszedni a jelzőszalagokat a teljes szakaszon, bevállalós önkénteseinknek hála, ami eddig sosem valósult meg a rendezvény történetében.

Kismihály Boglárka

Jókai-teljesítménytúra: 632-en feszegették határaikat

A kedvezőtlen időjárás-előrejelzés látszólag nemcsak a szervezőkre ijesztett rá, hanem nagyon sok túrázóra is, hiszen csakis ezzel magyarázható, hogy a 720 jelentkezőből 94-en (!) nem jelentek meg a rajtnál. Pedig ha tudták volna, hogy az égiek velünk fognak tartani és egy kisebb záporral mindenki megússza, biztosan a túrázást választották volna az otthonmaradás helyett.

A legtöbben a Várfalváról induló Gy10-es túraváltozatról mondtak le, hiszen a 299 jelentkezőből végül csak 246-an vettek részt, a Szindról rajtoló Gy17-es változatra vállalkozók közül pedig 102-en vették át indítócsomagjukat a 119-ből. A szintén Szindról induló Gy30-asra jelentkező 136 túrázóból csupán tízen nem jelentek meg a rajtnál, viszont elég sokan, 29-en döntöttek úgy, hogy Várfalváról nem folytatják tovább a túrát, így végül ők is a 17 km-es távot teljesítették. Mindezek tudatában a Gy17-es változatnál 131 résztvevőt összesítettünk, a Gy30-as túra esetén pedig 102-nél húztuk meg a vonalat, beszámolva azokat is, akik másik túráról iratkoztak át.

A leghosszabb, Kolozsvárról induló 55 km-es távra idén 64-en jelentkeztek, közülük viszont hárman nem jelentek meg a rajtnál, ketten pedig átiratkoztak a Gy30-asra, így 59-en vágta neki a határfeleszegető útvonalnak. Közülük legalább 11-en feladták út közben, így kb. 48-an jutottak el Torockóig a Székelykőn keresztül. A kerékpárosoknál is volt egy kis lemorzsolódás, hiszen a 89 jelentkezőből kilencen döntöttek a lemondás mellett, így nyolcvanán indultak útnak Kolozsvárról vagy Szindról.

Akárcsak tavaly, ez alkalommal is csatlakoztak lovasok a Jókai-teljesít-

A tizennégy lovas résztvevő a Székelykő nyergét is érintette

ménytúrához a Tékarám Lovasudvar kezdeményezésére, szám szerint 14-en, idén viszont nem Várfalváról, hanem Szindról rajtoltak, így a Cukás-vízesést is útba ejtették. A túra egyik legemlékezetesebb pillanata volt, amikor lóháton bevonultak a Tóbiás-ház udvarára, ahol tapssal fogadták őket a túrázók.

Idén legfiatalabb túrázóink Simon-Várhelyi Mátyás (augusztusban lesz két éves) és Szántó Zsófia (áprilisban múlt két éves) voltak, akik a Gy10-es távot teljesítették szüleik segítségével, tudomásunk szerint pedig a négyéves Török Dorka Klára volt az a legkisebb résztvevő, aki a saját lábán járta végig a Várfalva és Torockó közötti távot. Szintén nagy elismerés jár a hat éves Barabás Júliának és Kilyén Melindának, akik a Gy17-es túraváltozatot teljesítették hősiesség kitarással. A Gy55-ös

táv legfiatalabb titánjai pedig a majdnem 17 éves Veres Kende és a 18 éves Gál Janka voltak, akik hihetetlen kitarásról és elszántságról tettek tanúbizonyságot.

A teljesítménytúra korelnökének járó képzeletbeli díjat idén Wehner Géza vehetné át, aki 75 évesen is nekivágott a leghosszabb gyalogos útvonalnak. Nagy örömkre szolgál, hogy 115 résztvevőnk volt 14 éven aluli, ami bizonyítja, hogy idén is rengeteg kisgyermekes család vállalkozott a nem mindennapi kihívásra. Végezetül pedig ne felejtünk említést tenni arról a 65 lelkes és szorgos önkéntesről, akiknek a segítségével nélkül nem tudtuk volna megvalósítani legnagyobb rendezvényünket.

K. B.

Júniusi bakancslista

■ **Június 3. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Június 6. (szombat):** Gyorsléptű gyermekbarát túra az alábbi útvonalon: Ózek-völgye - Bodzás-tető - Majláth-kút - István-forrás - Monostori-erdő (20 km, 450 m szintkülönbség). Találkozás 8.45 órakor a Tanítók háza mögötti M16-os végállomáson vagy 9.15 órakor a Sunny Hill szálloda parkolójában. Szervező: Kiss János.

■ **Június 7. (vasárnap):** Gyermekbarát túra a Hójjában (11 km, 340 m teljes szintemelkedés). Találkozás reggel 10 órakor a falumúzeum melletti parkolóban. Amennyiben az időjárás megengedi, sütőgetésre is sort kerítünk. Szervező: Filep Ingrid.

■ **Június 10. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Június 13. (szombati):** Honismereti kirándulás Nagyváradra, ahol meglátogatjuk a várat, a Darvas-LaRoche-házat, illetve a neológ zsinagógát. Utazás busszal, indulás reggel 7-kor a volt Flip üzlettel (Széchenyi tér / Mihai Viteazul 9 A szám) szembeni parkolóból. Bejelentkezés online vagy telefonon június 8-ig. Szervező: Molnár Ildikó.

■ **Június 14. (vasárnap):** Gyalogtúra a szászfenesi Leányvárhoz (15 km, 500 m szintemelkedés). Útvonal: monostori végállomás - Gorbó-tető - Kolozstótfalu - Leányvár - Szászfenes. Találkozás reggel 9-kor a monostori végállomáson. Visszaútazás Szászfenesről az M21-es busszal. Szervező: Csorba Anna.

■ **Június 17. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Június 20. (szombat):** Bánffy Miklós Gyalogos és Kerékpáros Emlék- és Teljesítménytúrák - VII. kiírás. Regisztráció és további részletek hamarosan a teljesítménytúrák.ekekolozsvar.ro/banffygyalogos, illetve a teljesítménytúrák.ekekolozsvar.ro/banffybringa oldalakon. A kerékpárosok négy (15, 37, 60/70, 85/95), míg a gyalogosok három (Kőhegy A/B/C, 22, 35A/B) túraváltozat közül választhatnak. Jelentkezési határidő: - kedvezményes: június 3., déli 12 óra, - emelt árú: június 10., déli 12 óra.

■ **Június 24. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Június 27. (szombat):** Gyorsléptű gyermekbarát túra a Gyalui-havasokban az alábbi útvonalon: Plopi/Prislop-nyereg/hágó - Nagykő-hegye - Géczy-vár - Magyarléta (13 km, 550 m szintkülönbség). Utazás kiskocsikkal. Bejelentkezni telefonon június 25-ig. Szervező: Kiss János.

Ügyfélszolgálat

Keddtől péntekig előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar/21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Péntztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE - Kolozsvár1891).

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna: 0740-407652
Filep Ingrid: 0744-751300
Kiss János: 0364-807639
Molnár Ildikó: 0742-471280
Szabó János: 0757-220682

Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa - 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka - 0771-535848